A°. 1833. ARNHEMSCHE COURANT. N°. 26.
Donderdag, den 28 Februarij.

FRANKFORT, den 24sten Februarij.

Een brief uit Weenen, behelst het volgende: « De jongste gewigtige gebeurtenissen in het Oosten geven te Weenen, onder meer anderen, aanleiding tot de staatkundige berekening, dat zij tot bevestiging van den vrede in het Westen zullen dienen. Het lijdt geen twijfel, dat Frankrijk, Engeland, Oostenrijk en Rusland den val van het Ottomansche rijk, hoezeer dan ook om verschillende beweegredenen, nogtans met gelijken ernst voor het tegenwoordige zullen trachten te verhoeden. Deze pogingen moeten nieuwe gemeenschappelijke verhandelingen ten gevolge hebben, en het nieuwe Frankrijk zal, daar het denzelfden weg met de andere mogendheden bewandelt, steeds naauwer binnen den kring der belangen van de groote Europische staten-familie getrokken worden; de klove, welke de Julij revolutie tusschen hetzelve en het legitime Europa had gemaakt, wordt gedurig meer aangevuld. — Deze uitwerking hebben daadzakelijk de verhandelingen der Londensche conferentie gehad, zonder welke de Julij-dijnastie veel langer vreemd tegen het niet gerevolutionneerde Europa zou overgestaan hebben. — Dezelfde uitkomst moet noodwendig in eene grootere mate de behandeling van het Turksch-Egyptische vraagstuk hebben, waaraan bovendien nog de stof der tweedragt ontbreekt, welke de Belgisch-Hollandsche zaak zoo ligt tusschen de Julij revolutie en hare natuurlijke tegenstanders had kunnen te weeg brengen. Is op deze wijze eene voortduring van den tegenwoordigen toestand der binnen- en buitenlandsche staatkunde het waarschijnlijkste, zoo mag men echter niet vergeten, dat daardoor eigenlijk geenszins de aanhangige vraagstukken opgelost zijn, noch de diepere tegenstrijdigheden van grondbeginselen opgeheven, die een dualismus in Europa te weeg gebragt hebben, welker bestaan te loochenen eene groote misleiding zoude wezen.»

— Het Oostenrijksche bewind heeft order naar Venetie gezonden, om onverwijld een oorlogschip uit te rusten, ten einde den luitenant kolonel *Prokesch V. Osten* naar Alexandria te brengen, alwaar hij eenen bijzonderen last heeft te volbrengen.

Van den 25sten Februarij.

Volgens de jongste berigten uit Kassel, houdt het ministerie van Keur-Hessen nog altijd aan de stelling vast, dat de advocaten als staatsdienaars moeten beschouwd worden en de toestemming der regering noodig hebben om zitting in den landdag te kunnen nemen.

Men weet, dat het Keur-Hessische ministerie geappelleerd had van het vonnis, waarbij hetzelve veroordeeld was wegens overschrijding van magt bij de maatregelen, tegen den hoogleeraar *Jordan* genomen. Dit vonnis is nu in het hoogste ressort bevestigd geworden.

— Van den Mein wordt geschreven, dat, bij de aannadering van het gunstig jaargetijde, in de Mein- en Rijnstreken weder toebereidselen tot landverhuizingen worden gemaakt.

— De jongste berigten uit Rome, van den 12den Februarij, melden, dat in die hoofdstad vele ontevredenheid heerscht, uit hoofde, even als in het vorig jaar, de maskeraden bij de karnavals-vermakelijkheden wederom verboden geworden, ofschoon er geene de minste reden was om voor onrustige bewegingen te vreezen.

— Berigten uit Napoli di Romanie van den 18den Januarij maken melding van een' verraderlijken aanval, welke de ongeregelde benden onder *Kolokotroni* te Argos gedaan hebben op een detachement Fransche troepen, hetwelk van Napoli derwaarts gekomen was. Die aanval is hun echter daar te staan gekomen. De Franschen hebben deze benden met geschut en de bajonet verdreven uit de huizen, waarin zij zich genesteld hadden. Zij hebben 200 man aan dooden verloren, terwijl zij tot in het gebergte vervolgd zijn. Het getal hunner gekwetsten is niet bekend. Van de Franschen zijn 2 man gesneuveld en 20 gekwetst. Zekere *Constantijn Kolokotroni*, die voor eenigen tijd te Parijs is geweest en daar bij de heeren *Lafayette* en *Lasteyrie* een welwillend onthaal vond, is een der medepligtigen aan dit voorval. Hij is dadelijk in hechtenis genomen.

TURKYE.

De *Moniteur Ottoman* behelst het volgende berigt van eene audientie, welke de Sultan aan den hoofd-redacteur van dit dagblad den heer *Blaque*, den 30sten December ll. verleend heeft. Hij werd aan den Grooten Heer door den seraskier, minister van oorlog, en door *Achmet*-pacha, divisie-generaal van de garde, voorgesteld. Nadat Zijne Hoogheid de hulde des eerbieds van den heer *Blaque* ontvangen had, liet hoogstdezelve hem door *Achmet*-pacha het eereteeken (der orde Nischani Iftihar) ter hand stellen, en geliefde hem op de volgende wijze aan te spreken: « Gij hebt de zaak van mijnen troon en van de groothartige natie, over welke ik regeer, sedert geruimen tijd tegen menigvuldige vooroordeelen verdedigd; uwe bemoeijingen zijn niet zonder invloed op de Europische meening geweest, uwe opstellen, die den stempel van billijkheid en waarheid droegen, hebben het bewijs opgeleverd, dat uwe verknochtheid talenten met overtuiging paart. Uw blad heeft de gewigtige gebeurtenissen, die in mijn rijk op elkander gevolgd zijn, in derzelver ware licht geplaatst, en heeft degene, welke elders voorvielen, met doelmatige beschouwingen vermeld. Ik ben met uwe diensten te vreden, en verleen u hierin de beloonig daarvoor. Ga voort in dit werk; het is groot en nuttig. Maak aan Europa mijne bedoelingen bekend; verhaal het goede, dat ik wil uitwerken, alsmede de hinderpalen, welke ik door een' zamenloop van moeijelijke omstandigheden, ontmoet; zeg aan hetzelve, dat mijne onophoudelijke gedachten, mijn opregtste wensch is, om aan mijne Muzelmansche en andere onderdanen, aan alle bewoners der landen, aan mijne heerschappij onderworpen, rust en welvaart te verzekeren; moge het van u vernemen, hoezeer ik er naar streef, om de beginselen der beschaving, en de grondstellingen, welke den bloei der Europische maatschappij bevorderen in mijne staten toe te passen.» — De heer *Blaque* werd door deze woorden van den Sultan diep geroerd. Nadat hij zijne dankbaarheid had betuigd, zeide hij tot den Grooten Heer: « Sire! Alle regenten, die zich met de hervorming hunner volken bezig houden; alle groote mannen, die ondernamen, de gesteldheid van een rijk door hervormingen te veranderen, hebben met groote hinderpalen te kampen gehad. Dit getuigt de geschiedenis. De loopbaan van die wetgevende Koningen, die de orde op nieuwe grondslagen gebouwd en het geluk der volken in verbeteringen gezocht hebben, is een rusteloozen strijd tegen gedurig zich verheffende zwarigheden geweest. Dan een krachtige wil, wanneeer hij het goede bedoelt, eindigt met zich de toekomst te verzekeren, en de monarch, die zijn [illegible] leven aan [illegible] om de welvaart zijner volken op duurzame grondslagen te vestigen, vindt in zijn hart vertroostingen, welke hem niet ontvallen kunnen. Dit is de eerste belooning, welke hij van God, den Almagtige, ontvangt: tot de tijd en zijne volharding de vrucht van zijn grootmoedig werk aanbrengen.»

— Daar het eiland Samos, volgens het traktaat, met de bemiddelende mogendheden in de zaak van Griekenland gesloten, onder de Turksche heerschappij zal verblijven, heeft de Groote Heer, uitgaande van de overtuiging, dat de bewoners van dit eiland zich voortaan beijveren zullen, om hunne pligten der getrouwheid als vreedzame onderdanen des rijks te vervullen, aan dezelve volkomen amnestie verleend. Voorts heeft de Sultan bijzondere bepalingen gemaakt omtrent het toekomstig bestuur van dat eiland. Er zal een gouverneur zijn, die den titel van Prins van Samos zal voeren. Deze waardigheid zal door een' geloofsgenoot der ingezetenen bekleed worden. Verder zal het plaatselijke bestuur aan eenen municipalen raad opgedragen zijn, die naar vastgestelde bepalingen zal verkozen worden. Het eiland Samos zal eene jaarlijksche schatting aan de Porte betalen.

BERLYN, den 23sten Februarij.

Onlangs is met lof melding gemaakt van den Nederlandschen hofkamerzanger, den heer *Vrugt*, die zich thans te Berlijn bevindt. Nog eenige andere Nederlandsche virtuosen hebben zich dezer dagen alhier laten hooren, onder anderen de heeren *Franco Mendes*, van welke de oudste broeder een uitstekend violoncellist en de jongere een virtuoos op de viool is. Beiden is de grootste toejuiching te beurt gevallen. Daarbij moest het schoone Hollandsche volkslied van *Tollens* telkens, op uitdrukkelijk verlangen van het publiek, door den heer *Vrugt* gezongen worden, wiens zeldzaam welluidend orgaan steeds meer en algemeener erkend wordt, hoe meer hij zich hooren laat.

LONDEN, den 23sten Februarij.

Gisteren avond is in het huis der pairs, nadat vooraf Donderdag avond, bij het ter tafel leggen van het rapport op de bill tot beteugeling der woelingen in Ierland, eenige woordelijke amendementen op enkele clausulen van dezelve voorgesteld en aangenomen waren, die bill, op de motie van graaf *Grey*, voor de derde maal gelezen en tevens zonder eenige stemming doorgegaan. Slechts lord [illegible]

Westmoreland hebben zich, bij die gelegenheid, aangaande deze bill nog doen hooren. De gevoelens echter van den laatstgenoemde, welke onzen eersten minister voor het ontwerpen van deze rust en orde herstellende bill openlijken dank betuigde, en alzoo ten volle met de te nemen maatregelen ten opzigte van Ierland instemde, verschilden merkelijk met de denkbeelden van eerstgenoemden lord, die de voorgestelde krachtdadige maatregelen beschouwde als geschikt om den vereenigingsband tusschen Engeland en Ierland hoe langer hoe meer van een te scheuren.

Dien zelfden avond is nog in het huis der lords de tweede lezing doorgegaan van eene andere bill van lord *Greij*, zijnde een aanhangsel van de hier bovengenoemde, en strekkende om, in zekere gevallen, het geregtelijk onderzoek van partijen of personen te mogen doen plaats hebben in een ander graafschap dan dat, waarin de strafbare daden begaan zijn. En is het in comité overwegen van deze bill op aanstaanden Dingsdag bepaald.

In het huis der gemeenten heeft gisteren avond, bij het onmiddellijk ontvangen van de dien zelfden avond in het huis der pairs doorgegane bill ter beteugeling van de woelingen in Ierland, de gebruikelijke eerste lezing niet dadelijk plaats gehad, maar is door lord *Althorp*, om te voldoen aan het uitgedrukt verlangen van vele leden van hetzelve huis, bewilligd om gezegde bill, alvorens de beraadslagingen dienaangaande aan te vangen, eerst te laten drukken, en dezelve alsdan aanstaanden Woensdag met het gezamenlijke huis in overweging te nemen. In de voorloopige discussie, welke bij deze gelegenheid ten opzigte van deze bill plaats had, verklaarde echter Mr. *Stanley*, de eerste secretaris van Ierland, op de stelligste wijze, dat, ingeval de ondersteunings-maatregelen, welke door Zr. Ms. ministers binnen kort in dit huis zouden ter tafel gebragt worden, in het huis der pairs mogten verworpen worden, of dat de thans ter behandeling staande krachtdadige maatregelen in het huis der gemeenten meer tegenstand dan bijval mogten vinden, het tegenwoordige ministerie alsdan deszelfs ontslag nemen zou.

— Gisteren hadden wij hier eene willige beurs. Des morgens had men in de City, wel is waar, particuliere berigten uit Holland ontvangen, meldende, dat de onzijdigheid van Belgie, welke door lord *Palmerston* tot beding was gemaakt voor de opheffing van het embargo op de Hollandsche schepen, door het Hollandsche gouvernement geweigerd was; maar een dier brieven, van eene zeer goede hand, had er bij gevoegd, dat het Hollandsche gouvernement aan de erkenning der onzijdigheid, behalve de opheffing van het embargo, nog verlangde verbonden te zien, dat Belgie, onmiddellijk een begin zou maken met de betaling van deszelfs aandeel in de Hollandsche publieke schuld. Het is nu wel niet te verwachten, dat lord *Palmerston* of Prins *Talleyrand* in dezen nieuwen voorslag zullen treden, alzoo zij zich daardoor berooven zouden van een hunner beste middelen om de onderteekening van een definitief traktaat van den kant van Holland te verkrijgen; maar desniettegenstaande heeft het brengen van de onderhandeling tot punten, gelijk deze, over het geheel een gunstiger gevoelen omtrent eenen redelijken afloop derzelve doen geboren worden.

PARYS, den 23sten Februarij.

Uit de staats-begrooting van 1834 blijkt, dat Frankrijk tegenwoordig 9 ambassadeurs heeft, van welke die te Londen, geniet een traktement van 300,000 fr.; die te Petersburg, 275,000 fr.; die te Weenen, 200,000 fr., die te Rome, 120,000 fr.; die te Napels, 100,000 fr.; die te Turin, 80,000 fr.; die te Madrid, 120,000 fr.; die te Konstantinopel 100,000 fr., die te Bern 70,000 fr.

Bij de overige staten zijn gevolmagtigde ministers of zaakgelastigden aangesteld. De gevolmagtigde ministers te Berlijn en Rio Janeiro hebben ieder een traktement van 100,000 fr.

— De stad *Saint Quentin* heeft tot lid van de kamer der afgevaardigden benoemd den heer *Bénoit Fould*, van de Israelitische godsdienst. Dit is het eerste voorbeeld van dien aard.

— Volgens een verslag over het lager onderwijs, zijn in den laatsten tijd in Frankrijk zes honderd schoolhuizen gesticht in gemeenten, welke vroeger geheel van onderwijs verstoken waren.

MIDDELBURG, den 25sten Februarij.

Den 21sten dezer is de Schelde opgezeild Zr. Ms. korvet *Proserpina* en den 23sten Zr. Ms. fregat *Euridice*; ook is de stoomboot *de Beurs van Amsterdam* den 21sten de Schelde opgevaren. Zr. Ms. bombardeer-korvet *Medusa* is ll. Zaturdag uit de dok te Vlissingen gehaald, om naar de Schelde te vertrekken; de stoomboot *Suriname* zal heden insgelijks die dok verlaten, mede bestemd om gemelde rivier op te varen.

BREDA, den 24sten Februarij.

Volgens de Fransche en Belgische dagbladen zoude door den Engelschen zaakgelastigde te 's Gravenhage, op den 17den dezer, aan het Nederlandsche gouvernement eene nota zijn overhandigd, welke zoo niet dezelfde, dan toch als het onmiddellijk gevolg moest beschouwd worden, van het zeer uitgebreid betoog, of der nota, die voor eenige dagen naar dezelfde dagbladen werd medegedeeld. Na een kort verslag van de onderhandelingen, die sedert de ontruiming der Antwerpsche citadel zijn gevoerd, zoude dit gewigtig stuk met de volgende bepalingen eindigen:

Art. 1. Na alle middelen te hebben uitgeput om tot eene minzame schikking tusschen Holland en Belgie te geraken, heeft Z. M. de Koning van Groot-Brittannien, in overeenstemming met den Koning der Franschen, besloten, dat, indien Z. M. de Koning der Nederlanden niet in den loop der eerste veertien dagen van de maand Maart aanstaande, aan het Foreign-Office eene explicatieve nota zal hebben overgelegd, waarbij de grondslagen van een traktaat van koophandel, dat tusschen de beide strijdende partijen behoort te worden gesloten, zijn aangewezen, het Fransche leger, ondersteund door een Engelsch eskader, op nieuw de Belgische grenzen zal overtrekken, en ditmaal niet terugkeeren, alvorens het traktaat van 15 November geheel zal zijn uitgevoerd.

Art. 2. Het embargo op de Hollandsche schepen, zoo van handel als oorlog, gelegd, zal zoo wel in Frankrijk als in Engeland, tot aan de uitvoering van gezegd traktaat worden gehandhaafd.

Art. 3. Alvorens tot dwangmaatregelen de toevlugt te nemen, vorderen Frankrijk en Engeland, dat het Hollandsche gouvernement de onlangs gevestigde tol zal afschaffen.

Art. 4. De gouvernementen van Frankrijk en Engeland, wenschende de handels-betrekkingen tusschen twee volken te regelen, tusschen wien voortaan geene vijandschap moet bestaan, en willende, dat het te sluiten traktaat noch voor de eene, noch voor de andere der magten bezwarend zij, zullen beider belangen trachten overeen te brengen; zoodanig dat hetzelve traktaat in den loop der maand Maart van dit jaar zoude kunnen zijn geratificeerd.

Art. 5. De ondergeteekenden, vertegenwoordigers van Frankrijk en Engeland, eindigen met aan het Hollandsche gouvernement te herhalen wat in het eerste artikel dezer nota's is gezegd, en hopen dat Z. M. de Koning der Nederlanden, de noodzakelijkheid gevoelende om een geschil te eindigen, dat den handel van geheel Europa in 't onzekere houdt, de Gordiaansche knoop zal doorhakken en ons aannemelijke voorstellen zal doen geworden.

Gedaan te Londen, den 10den Februarij 1833.

(Get.) *Talleyrand.*
Palmerston.

Volgens dezelfde berigtgevers zoude, te gelijk met deze nota, eene nieuwe overeenkomst, in den geest van die van den 23sten October j. l., tusschen de Engelsche en Fransche gouvernementen zijn gesloten. Wij deelen ze mede, ofschoon vorm en inhoud van het officiele stuk niet voor deszelfs echtheid pleiten.

DORDRECHT, den 25sten Februarij.

Zoo als nader blijkt is in 's Hage alleen door eenige belanghebbenden of derzelver gemagtigden over de belangen van den koophandel in de tegenwoordige omstandigheden in het algemeen beraadslaagd, en tot het opmaken van een vertoog in deszelfs belang besloten geworden.

's GRAVENHAGE, den 26sten Februarij.

Heden vergadert de Tweede Kamer der Staten-Generaal. Daar Z. Exc. de minister van justitie zich nog ongesteld bevindt, zoo verwacht men, dat de beraadslagingen over de wijzigingen in het tweede boek van het burgerlijk wetboek zullen worden voortgezet, en de leden der commissie, tot herziening der wetboeken, de taak op zich zullen nemen, om die ontwerpen te verdedigen. In den loop dezer week verwacht men eene staatkundige mededeeling door Z. Exc. den minister van buitenlandsche zaken. De ontwerpen op de brandstoffen en het gemaal zullen nog onderscheidene wijzigingen, voor dat zij in beraadslaging zullen komen, ondergaan.

— Uit Londen heeft men berigt, dat den 22sten de wet tot herstel der rust in Ierland aangenomen, en terstond naar het lagerhuis overgebragt is.

— Over den staatkundigen toestand van ons rijk zijn onderscheidene geruchten in omloop. Terwijl de Brusselsche *Emancipation* het inzenden van eene nieuwe krachtige nota aan onze regering vermeldt, waarbij met nieuwe dwang-maatregelen gedreigd zoude worden, verzekert men aan den anderen kant, dat gisteren in een kabinetsraad de laatst bekend gemaakte nota van de heeren *Talleyrand* en *Palmerston* is overwogen; sommigen verzekeren, dat het gevolg daarvan geweest zoude zijn, dat in den afgeloopen nacht belangrijke depêches naar Londen zijn gezonden. Men wil echter, dat de onderhandelingen zouden worden voortgezet; dat de heer *Dedel*, laatstelijk onze gezant in Spanje, den heer *van Zuylen*, te Londen zoude vervangen, en dat er thans alleen met Frankrijk en Engeland gehandeld zoude worden. Dit alles zijn de geruchten van den dag; maar wat hiervan is, zal spoedig, uit de mededeeling des ministers van buitenlandsche zaken, die, gelijk boven gezegd is, in den loop dezer week wordt te gemoet gezien, blijken.

— Z. M. heeft dezer dagen een besluit genomen, waarbij een groot aantal bevorderingen bij het wapen der artillerie hebben plaats gehad, sommige officieren zijn overgeplaatst, als anderzins. Tot kolonels zijn benoemd, de luitenant-kolonels *J. C. van Winter*, *W. Camp*, *G. F. Scherrer* en *J. Feuilleteau de Bruin*; — tot majoors, de kapiteins: *J. J. Henny*, *J. H. Lux*, *W. W. Entrup*, *J. H. Mommers*, *A. P. la Motte* en *J. W. Sesseler*; — tot 2[de] kapiteins, de 1[ste] luitenants *C. T. van Meurs*, *G. C. Hartz* en *A. U. Mooser*. Het non-activiteits traktement is aan den majoor *P. Wijnands*, plaatselijken artillerie kommant te Veere, toegelegd, en de generaal-majoor *U. Huguenin* is eervol uit de tijdelijke betrekking van directeur der stapel- en constructie magazijnen te Delft ontslagen, terwijl de luit.-kolonel *H. W. Riesz* in zijne plaats is aangesteld.

AMSTERDAM, den 26[sten] Februarij.

Beurs berigten van den 25[sten] dezer.

Er was heden *veel beweging in onze Hollandsche* $2\frac{1}{2}$ pCt. en 5 pCt.; de laatste Engelsche post brengt eene merkelijke verbetering in deze effecten: namelijk integralen $45\frac{5}{8}$, $\frac{3}{4}$ en 5 pCt. $87\frac{1}{4}$, $\frac{3}{8}$. Ook Engelsche fondsen hebben eene rijzing van $\frac{3}{8}$ pCt. ondergaan en komen $87\frac{3}{4}$ af. In dien geene belangrijke commissien daarbij gevoegd wierden, zoude deze prijs verbetering zonder invloed op onze beurs gebleven zijn; want de massa der verkoopers was allerbelangrijkst; maar er werden *inkoopen van belang voor Engelsche rekening gedaan*, en de prijzen dezer twee fondsen hebben zich 1 pCt. verbeterd sedert gisteren.

Integralen begonnen $44\frac{3}{16}$, $\frac{1}{4}$, rezen tot $44\frac{1}{2}$ en sloten $44\frac{7}{16}$; 5 pCt. oude certificaten zijn van $83\frac{3}{8}$ tot 84 opgeklommen, sloten $83\frac{7}{8}$, en nieuwe van $83\frac{1}{2}$ tot $85\frac{1}{8}$.

In sijndicaat was veel handel, en door vele verkoopers voor *binnenlandsche rekening* hebben zich de hooge prijzen, welke men in het begin van de beurs voor dit effect besteed heeft, niet soutineren kunnen; tegen $76\frac{1}{2}$, $\frac{3}{8}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{5}{16}$, $\frac{3}{8}$ werd er gedaan; dezelve daalden wederom tot $75\frac{3}{4}$ en sloten $76\frac{1}{8}$ pCt. De omzetting in $3\frac{1}{2}$ pCt. was echter niet aanzienlijk, en de prijzen zijn $58\frac{7}{8}$ en $59\frac{1}{4}$.

In kansbiljetten was meer beweging; in het begin van de beurs waren dezelve $16\frac{15}{16}$, rezen tot $17\frac{1}{16}$, $\frac{1}{8}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{5}{16}$, $\frac{3}{8}$ en bleven *f* $17\frac{1}{4}$.

Buiten integralen en 5 pCt., welke in groote posten verhandeld zijn, was de omzetting in alle andere Hollandsche fondsen in evenredigheid niet van belang.

Ofschoon de prijzen van Parijs van den 22sten dezer iets slapper afkomen, was echter de handel in Fransche fondsen zeer geanimeerd, en is veel à $78\frac{1}{2}$ en $78\frac{3}{4}$ omgezet; waarschijnlijk waren hoogere Fransche prijzen per koerier bekend, hetwelk morgen blijken zal.

De omzetting in Spaansche fondsen was niet van belang, echter hebben de prijzen zich hooger gesteld; 5 pCt. perpetuelen zijn tot $61\frac{1}{2}$ en 3 pCt. tot $39\frac{1}{2}$ gerezen; van de laatsten zijn eenige kleine partijen voor Fransche rekening aangekocht.

In Russische fondsen was weinig handel; oude Russen $97\frac{1}{8}$ à $\frac{1}{4}$, die van 1828 en 1829 $98\frac{5}{8}$, $\frac{3}{4}$; voor roebels is in kleine posten $61\frac{3}{4}$, $\frac{7}{8}$ besteed; nieuwe Russen van 1831 zijn $87\frac{1}{2}$, $\frac{3}{4}$ en die van 1833 $86\frac{7}{8}$ à 87.

Oostenrijksche metalieken met meer verkoopers, dan het tot nu het geval was; $87\frac{1}{2}$, $\frac{5}{8}$, à $\frac{1}{2}$ blijft de prijs derzelven.

In Columbianen was veel handel, en zijn veel stukken heden van Londen aangevoerd; de prijzen begonnen $14\frac{1}{4}$, $\frac{3}{8}$, daalden tot $13\frac{5}{8}$, coupons *f* 3 en *f* $2\frac{3}{4}$; Grieken prijshoudend $27\frac{1}{2}$, groote stukken van 500 pond $28\frac{1}{2}$, 300 pond, $30\frac{1}{2}$, stukken van 100 pond, coupons $6\frac{1}{4}$, $\frac{3}{8}$ en *f* 6 gedaan.

Brazilianen, Mexicanen en Peruanen waren geoffereerd à $57\frac{1}{2}$, 35 en $10\frac{1}{2}$ pCt.

Het politiek nieuws was niet gunstiger; men wilde, bij wijze van gerucht, weten, dat het antwoord van ons gouvernement op de laatste nota zeer krachtvol zijn zou; onze buitengewone envoijé te Londen, de baron Zuijlen van Nijveldt zou, zeide men, welhaast Londen verlaten, en de heer Dedel alleen met de verdere onderhandelingen belast blijven.

Beurs van den 26sten dezer.

De beurs was wederom willig, en zoo het schijnt is de prijs der fondsen tegenwoordig van de politieke omstandigheden geheel afgezonderd. In onze 5 pCt. waren weder eenige koopers voor Engelsche rekening, de prijzen derzelven zijn tot $84\frac{1}{8}$ de oude, en $83\frac{5}{8}$, $\frac{3}{4}$ de nieuwe gerezen. Integralen 45, $45\frac{1}{16}$, $\frac{1}{8}$, $44\frac{15}{16}$, $\frac{7}{8}$, $\frac{15}{16}$, 45 wederom gedaan.

Beide sijndicaten en kansbiljetten waren meer gezocht en de prijzen derzelve zijn $76\frac{3}{8}$, $\frac{1}{2}$ en $51\frac{1}{8}$ à $\frac{1}{4}$.

Van Parijs 23 dezer komen 3 pCt. 78 fr. 60 c. af, eene verbetering van omtrent $\frac{7}{8}$; hier waren Fransche fondsen gezocht à $79\frac{1}{8}$, $\frac{1}{4}$; Spaansche 5 pCt. tot $62\frac{1}{2}$, 3 pCt. tot $39\frac{3}{4}$ betaald.

Alle Russische fondsen hebben zich op de hoogte van gisteren gehouden; Oostenrijksche fondsen willig en metalieken $87\frac{3}{4}$ à $\frac{7}{8}$ gedaan.

Zuid-Amerikaansche en Grieken op de hoogte van gisteren gebleven.

In de Emancipation van gisteren vindt men een artikel over onze geschillen met België. Het schijnt dat de Fransche en Engelsche gouvernementen wederom eene nota aan ons gouvernement ingezonden en hetzelve gesommeerd hebben, zich voor den 15[den] Maart te verklaren; wordende, ingeval van weigering, weder met dwangmaatregelen gedreigd; men verzekerde ook ter beurs, dat onze gezant de baron Zuijlen van Nijveldt teruggeroepen was; op de prijzen der fondsen heeft het echter niets gewerkt.

(De terugroeping van dezen gezant is ons ook van elders gemeld. Er zou een ander benoemd zijn om de vredes-onderhandelingen alleen met Engeland en Frankrijk voert te zetten.)

Mengelwerk.

Nog iets over den algemeenen oorlog.

Ter voldoening aan den bijzonderen wensch van den steller des, door ons, onder protest, in N°. 15, geplaatsten artikels, over het onvermijdelijke en noodzakelijke van eenen algemeenen oorlog, ter beslissing onzer staatkundige aangelegenheden, ruimen wij het onderstaande, hoofdzakelijk uittreksel, uit Zijn E l. aan ons ingezondene repliek op de in ons N°. 17 en 18 voorkomende wederlegging zijner gevoelens, met opzettelijke weglating van het door Zijn Ed. gekozen opschrift en der scherpe uitvallen, in gezegde repliek vervat, eene plaats in; tot welke weglating wij hoofdzakelijk besloten, om verbittering voor te komen, de ligtelijk aanleiding tot eenen onaangenamen en voor ons blad geenszins voegenden pennestrijd zou kunnen geven.

Wij doen zulks bovendien onder de hernieuwde opmerking, dat wij door de plaatsing van dit uittreksel geenszins willen terugnemen, wat wij vroeger aangaande het bewuste gevoelen op den voorgrond gesteld hebben, en steeds in de, onzes inziens, gegronde meening blijven verkeeren, dat een algemeene oorlog voor ons wel noodlottiger, maar geenszins heilzamer gevolgen zou kunnen te weeg brengen. Het bedoelde uittreksel luidt aldus:

« In N°. 15 der Arnhemsche Courant, van dit jaar, hebben wij doen zien, dat het Algemeen Handelsblad, van 16 Januarij, *zeer verkeerd* had gehandeld, in een oogenblik, gelijk het tegenwoordige, waarin alleen de krijgshaftige houding der Natie, hare eensgezindheid, en haar vertrouwen op de wijsheid der regering, ons, *wij zeggen niet behouden*, maar *kans op behoud* bewaren kan — in zulk een oogenblik, te willen doen gelooven, dat het verkrijgen *van den vrede* eene gemakkelijke zaak zou zijn. Daarover valt men ons in N°. 17 en 18 van de Arnhemsche Courant aan. In het eerste artikel zegt men: « *Ons grondgebied wordt ons niet meer betwist; onze vrijheid en onafhankelijkheid niet meer belaagd; de voornaamste geschilpunten zullen naar onzen wensch kunnen worden vereffend.*» Even veel onwaarheid als woorden. Dezer dagen heeft GOBLET te *Brussel* nog aan zijne keurgenooten gezegd, dat ons grondgebied, hetwelk ons *jure postliminii* toebehoorde, tusschen *Maastricht* en *Noord-Braband* ons niet zou teruggegeven worden, indien wij ons niet onderwierpen aan de volle spoliatie, ons bij de 24 artikelen opgelegd, *zonder eenige verandering*. Al de voorstellen onzer regering worden te *Parijs* en *Londen* verworpen, wij *moeten* aannemen, wat men ons dicteert. In vollen vrede worden onze koopvaardijschepen op zee weggenomen; onze krijgslieden, in vollen vrede, als krijgsgevangenen bewaard; ons dapper leger heeft niet mogen vechten; en dat noemt GOBLET volle *vrijheid* en onafhankelijkheid. Het is waar, wij hebben de *vrijheid*, om al te doen, wat men ons *gebiedt*, en te laten wat men ons *verbiedt*, en wij zijn alleen afhankelijk van GREY en TALLEYRAND.

« In het tweede artikel, K. geteekend, maakt men het nog erger.

« Daar heet het *kibbelarij*, als men wil komen tot eene toepassing der 24 artikelen, anders dan die GOBLET, onder toezigt van GREY en TALLEYRAND, ons zullen voorschrijven.

« Dat men datgene vordert, wat de geheele Natie wil, en de regering eischt, vindt K. goed *don quichotterie* en *quitte ou double spelen* te noemen. (*)

« K. schaamt zich niet, om te zeggen, dat hij *met den Standaard* de aanneming der 24 art., zoo als zij lagen, heeft aangeraden, en men daardoor *wijzigingen* van die *aangenomene* artikelen zou hebben kunnen verkrijgen; te wijl die aanneming bovendien 120 millioen schuldmaking zou hebben kunnen voorkomen enz., enz.

« K. wist immers, bij het nederschrijven dier, van achteren beschouwde, opsomming, dat men ons *toen* even min *als nu* het allerminste niet zou hebben toegegeven.

« In ons geheele artikel is beweerd, dat de oorlog een groot onheil voor ons zou zijn; maar dat wij geene keuze meer hebben, omdat onze geheele vernieling het doel is van onze vijanden. Dat hebben de ministers van finantien en buitenlandsche zaken in de vergadering der staten-generaal gezegd en beweren. Zeer zeker verlangen wij, met K., naar de ontbinding van een leger van *burgers*, *echtgenooten* en *huisvaders*, voor zoo ver zij namelijk een te huis komen en een bestaan hebben, want anders zijn wij waarlijk *onmenschelijk* genoeg, zoo als K. ons heet, om te wenschen, dat zij liever onder de wapenen bleven, heerlijk gevoed, gekleed en verzorgd, dan dood te hongeren of tot misdaad te vervallen.

(*) Abuis; maar wel het verkrijgen dier eischen en het bevredigen van dien wil, door middel van het zwaard. *Red.*

« Wij hebben gezegd, dat *Frankrijk* in deszelfs binnenste geen oorlog kan voeren met succes, omdat het de groote menigte overtollige krijgszuchtige menschen, die het anders ligtelijk naar buiten kan zenden, niet binnenslands op één punt vereenigen kan, uit gebrek aan middelen van vervoer. K. weet niet, wat het in heeft, om in *Frankrijk* magazijnen te scheppen; hoe, zonder OUVRARD, zelfs de expeditie naar *Spanje* mislukt zou zijn.

« Wij kennen de redenen, waarom in 1792 en 93 de Pruissen, Oostenrijkers en Engelschen in Frankrijk niet hebben kunnen doordringen. Zeer zeker dwong de lafhartigheid en afgunst van vele bevelhebbers en de slechte inrigting der krijgsbenden van de aanvallers hen om af te trekken; zeker niet de menigte Fransche troepen. Stellig veroverden de Franschen in 1794 en 95 groote landstreken, maar juist om de reden, die wij aanvoerden: dat men hun namelijk de gelegenheid liet, om groote drommen wanhopend volk naar buiten te zenden.

« Waar is het, dat in 1814 de kans des oorlogs aan eenen zijden draad hing, hoewel NAPOLEON [illegible] Zoo lang K. ons geen' nieuwen NAPOLEON aanwijst, of met proeven kan staven, dat de Franschen groote armeeën binnenslands bijeen kunnen houden, zullen wij gelijk hebben.

« Wij beweerden, dat een artikel, gelijk dat van het *Handelsblad*, geschikt was om de *Natie onvergenoegd te maken, om niets meer te zeggen.* Hier over ergert zich K. ten sterkste. Hij begreep dan niet, dat, wanneer men den vrede, ten *kosten van wat ook*, aanprijst en als te verkrijgen voorstelt, *wanneer men maar wil;* als men gouden bergen belooft, zoodra men maar onderdanig en gehoorzaam is aan de zee- en groote-weg-roovers *(car c'est le mot)* die ons belagen; dat men dan de natie, als zij zoo iets geloofde, opruidde tegen de regering, om dat deze zulk eenen vrede of liever onderwerping niet wil en niet mag willen.

« De steller vraagt; wat de woorden: *om niets meer te zeggen,* beteekenen? Wij zullen den man klaren wijn schenken. Wij dachten er bij, dat eene valsche beschouwing, zoo als die, dat de regering bij *magte*, maar niet bij *wille* zoude zijn, om vrede te maken, geschikt was, om binnen 's lands velen te ontmoedigen en buiten 's lands te doen gelooven, dat wij afgemat en uitgeput waren. Ons deerde zulk eene beschouwing, even als het ons leed deed door het schrijven van K. de regering te zien beschuldigen, dat het niet ontruimen van *Lillo* en *Liefkenshoek* de reden zouden zijn van het terug houden onzer schepen en de voortduring der blokkade, enz.

« K. komt eindelijk met het schrikbeeld eener restauratie op de been. Wij hebben, vóór alle anderen, altijd tegen eene restauratie in *Frankrijk* en *Belgie* geijverd, zoo als wij niet opgehouden hebben tegen het *Journal de la Haye* te waarschuwen, toen nog niemand erg daartegen had opgevat.

« Thans vreest voorzeker niemand meer ter goeder trouw eene restauratie in *Belgie*, nu men eindelijk weet, wat wij van het eerste oogenblik af reeds wisten, dat de geestelijken in *Belgie* de restauratie niet willen; zij, die de revolutie hebben bevorderd en staande gehouden. Ieder ziet en gevoelt zulks zoo zeer, dat ook dan, wanneer een algemeene oorlog ons ontsloeg van de verpligting, om voor geheel *Europa* den koopprijs te betalen van eenen algemeenen vrede, die zoo veel wekelf duren zou, als de straatsteenen te *Parijs* bleven liggen, zonder opgenomen te worden, dat wij ook dan, zeggen wij, schadeloosstellingen kunnende verkrijgen, zeer zeker andere zouden bedingen, dan die van het alsdan uitgemergeld en altijd voor ons onhoudbaar en heillooze *Belgie*.

« K. had moeten bewijzen, *dat het aan ons stond, om vrede te maken, zonder onzen besten handel op te offeren, en een gedeelte der uitoefening van onze souvereiniteit op ons eigen grondgebied.* Daar zulks echter geen plaats gehad heeft, is van onze stelling geen enkel woord vervallen: *dat wij in zulk eenen bedenkelijken toestand zijn geplaatst, dat een algemeene oorlog, niettegenstaande de onvermijdelijke onheilen, die dezelve na zich sleept, de minste is van die rampen, welke wij te duchten hebben.* Waaruit volgt, *dat volharding en de uiterste inspanning van krachten noodig zijn.*»

Wij laten het aan het oordeel onzer geachte lezers over, te beslissen of de heer K. in zijn artikel ter bestrijding dezer laatstgenoemde stelling in ons No. 18 geplaatst, het onraadzame van eenen algemeenen oorlog, niet voldoende heeft bewezen.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 26 Feb. 3 El 1 Palm 0 Duim.; gewassen 0 Duim; gevallen 20 D
Den 27 dito 3 El 1 Palm 0 Duim.; gewassen 0 Duim; gevallen 20 D

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.